

вато раздвоение — от една страна леко безчувствие и в същото време страшна изостреност за всичко, неусетно и постепенно растеше в дълбочините им, като непобедим прилив. Той пръв почувствува тоя вътрешен смут, но веднага поиска да се успокои: навярно — жегата, умората от пътя, неочакваното спиране тук. . .

Младата жена бързо се съблече и легна. Той се наведе, както всяка вечер, и я целуна за лека нощ. Тя го гледаше сега с големи сериозни очи и устните ѝ отвърнаха като уморени. Той угаси светлината и отиде в своето легло. Далеч в тихата нощ, откъм киното, идеше с тенекиено звънтящ глас някаква оперетна ария. През прозорците влизаше светлината на уличната лампа и върху бялата стена можеше да се прочете закачения „Правилник на хотела“.

Въпреки очакването си, той не можеше да заспи. Последните няколко часа, и всичко, което непосредно го окръжаваше тук, действуваше не само върху чувствата но и на съзнанието му. Всички събития и неща бяха променили местата си, явяваха се в други съотношения, изпъкваха в нова светлина, и тоя неочакван свят,